

Psalm 30

Septuaginta (LXX)

1 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ δαυιδ ἐκστάσεως

2 ἐπὶ σοὶ κύριε ἥλπισα μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαι με καὶ ἐξελοῦ με

3 κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι με γενοῦ μοι εἰς θεὸν ὑπερασπιστὴν καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαι με

4 ὅτι κραταίωμά μου καὶ καταφυγή μου εἴ σὺ καὶ ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὁδηγήσεις με καὶ διαθρέψεις με

5 ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης ἡς ἔκρυψάν μοι ὅτι σὺ εἴ ὁ ὑπερασπιστής μου

6 εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου ἐλυτρώσω με κύριε ὁ θεὸς τῆς ἀληθείας

7 ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιότητας διὰ κενῆς ἐγώ δὲ ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἥλπισα

8 ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ὅτι ἐπεῖδες τὴν ταπείνωσίν μου ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχήν μου

9 καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθροῦ ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου

10 ἐλέησόν με κύριε ὅτι θλίβομαι ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὁφθαλμός μου ἡ ψυχή μου καὶ ἡ γαστήρ μου

11 ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὁδύνῃ ἡ ζωή μου καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς ἡσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἴσχυς μου καὶ τὰ ὀστᾶ μου ἐταράχθησαν

12 παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθην ὄνειδος καὶ τοῖς γείτοσίν μου σφόδρα καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου οἱ θεωροῦντές με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ

13 ἐπελήσθην ὥσει νεκρὸς ἀπὸ καρδίας ἐγενήθην ὥσει σκεῦος ἀπολωλός

14 ὅτι ἥκουσα ψόγον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἄμα ἐπ' ἐμὲ τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχήν μου ἐβούλεύσαντο

15 ἐγώ δὲ ἐπὶ σὲ ἥλπισα κύριε εἶπα σὺ εἴ ὁ θεός μου

16 ἐν ταῖς χερσίν σου οἱ καιροί μου ῥῦσαι με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με

17 ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου

18 κύριε μὴ καταισχυνθείην ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε αἰσχυνθείησαν οἱ ἀσεβεῖς καὶ καταχθείησαν εἰς ἄδου

19 ἄλαλα γενηθήτω τὰ χείλη τὰ δόλια τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουδενώσει

20 ώς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου κύριε ἡς ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε ἐξειργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σὲ ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων

21 κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν

22 εὐλογητὸς κύριος ὅτι ἐθαυμάστωσεν τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς

23 ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου ἀπέροιμαι ἄρα ἀπὸ προσώπου τῶν δφθαλμῶν σου διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ

24 ἀγαπήσατε τὸν κύριον πάντες οἱ ὄσιοι αὐτοῦ ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ κύριος καὶ ἀνταποδίδωσιν τοῖς περισσῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν

25 ἀνδρίζεσθε καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ κύριον